

Ilustrații din relația de căsătorie

Sabat după-amiază

De memorat:

„Apoi mi-a zis: «Scrie: Ferice de cei chemați la ospățul nunții Mielului!»
Apoi mi-a zis: «Acestea sunt adevăratele cuvinte ale lui Dumnezeu!»
(Apocalipsa 19:9).

Biblia este plină de povești de dragoste care dezvăluie grăitor aspecte ale mântuirii și ale iubirii lui Dumnezeu pentru poporul Său. Cea mai strânsă dintre relațiile umane, căsătoria, se dovedește o școală în care, dacă ajungem să o trăim așa cum a intenționat Dumnezeu, putem descoperi lecții profunde despre dragostea Lui pentru noi, despre relația noastră cu El și despre cât de departe a mers El pentru a ne răscumpăra.

Concepțiile moderne despre dragoste și căsătorie ne-au afectat capacitatea de a aprecia ce încearcă Dumnezeu să ne învețe prin legământul marital. Deși păcătoșenia umană a pervertit în mare măsură căsătoria (și aproape orice altceva), aceasta poate fi încă o modalitate puternică de descoperire a adevărului, chiar și a celui profetic. Căsătoria nu trebuie doar să ne facă fericiți, ci și să fie o școală în care să învățăm lecții profunde despre noi înșine și despre relația cu Dumnezeu.

În această săptămână vom explora modalitățile în care Cuvântul lui Dumnezeu vorbește despre căsătorii, reușite și nereușite. Putem apoi extrage lecții din aceste exemple pentru a înțelege mai bine modul în care Dumnezeu relaționează cu poporul Său, chiar și atunci când acesta greșeste, și putem învăța câteva adevăruri despre iubirea Sa ca să înțelegem mai bine evenimentele finale.

Duminică, 13 aprilie

Un singur trup

Puține metafore biblice evidențiază mai bine decât căsătoria acea relație strânsă pe care Dumnezeu dorește să o aibă cu omenirea. Această metaforă este folosită atât de frecvent în narațiunea biblică – și este atât de evidentă în Apocalipsa – încât este imperativ ca aceia care studiază Biblia să înțeleagă la ce Se referă Dumnezeu când o folosește în Cuvânt.

1. În lumina textelor din Geneza 2:23-25 și Efeseni 5:29-32, în ce aspecte reflectă căsătoria omenească legătura dintre Hristos și oameni?

Geneza 2:23-25

²³ Și omul a zis: „Iată în sfârșit aceea care este os din oasele mele și carne din carnea mea! Ea se va numi „femeie”, pentru că a fost luată din om.”

²⁴ De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, și se va lipi de nevasta sa și se vor face un singur trup.

²⁵ Omul și nevasta lui erau amândoi goi și nu le era rușine.

Efeseni 5:29-32

²⁹ Căci nimeni nu și-a urât vreodată trupul lui, ci îl hrănește, îl îngrijește cu drag, ca și Hristos Biserica;

³⁰ pentru că noi suntem mădulare ale trupului Lui, carne din carnea Lui și os din oasele Lui.

³¹ „De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevasta sa, și cei doi vor fi un singur trup.”

³² Taina aceasta este mare – (vorbesc despre Hristos și despre Biserică). –

Într-o ocazie când le vorbea fariseilor, Domnul Isus a citat relatarea căsătoriei din Geneza dintre Adam și Eva, iar fariseii I-au adresat rapid întrebarea: „Pentru ce dar a poruncit Moise ca bărbatul să dea nevastei o carte de despărțire și s-o lase?” (Matei 19:7). Moise era considerat un profet fondator al națiunii. Imaginează-ți cum e să Îl pui la îndoială pe Cel care a creat instituția căsătoriei prin confruntarea cu propriul Său profet! Strategia lor era tipică abordării pe care o aveau cu Domnul Isus: adesea încercau să demonstreze că învățăturile Sale contraziceau Scripturile. Căsătoria pe viață și caracterizată de fidelitate a fost idealul stabilit de Dumnezeu la crearea omenirii. Din nefericire, omenirea căzută în păcat a stricat acest dar fundamental de la Dumnezeu. Având în vedere importanța pe care Scriptura o acordă căsătoriei, poate că nu este o coincidență că această instituție a fost întotdeauna sub atac. Împreună cu Sabatul, constituie cele două daruri oferite oamenilor în Eden, ambele menite să demonstreze dorința lui Dumnezeu de a avea o relație strânsă cu creația Lui. Căsătoria, uniunea intimă dintre doi oameni imperfecti, va da întotdeauna naștere la tensiuni. Căsătoria dintre biserică și Hristos este uniunea dintre un Salvator perfect și o mireasă cu multe defecte. Cu toate acestea, putem învăța despre iubirea lui Dumnezeu din ceea ce are de oferit o căsnicie reușită.

Iartă trei principii maritale: (1) Iartă-ți partenerul de viață, oricât de mult nu ar merita, la fel cum ne iartă Hristos pe noi, oricât de mult nu am merita! (2) Acceptă-ți partenerul cu toate defectele lui, așa cum Hristos ne acceptă pe noi cu toate defectele noastre! (3) Așa cum Hristos ne-a pus pe noi mai presus de Sine, pune-ți partenerul de viață mai presus de tine! Cum pot aceste principii biblice să ne ajute să înțelegem cum Se raportează Dumnezeu la noi și să ne salveze căsnicia?

Luni, 14 aprilie

Frumoasa mireasă

Ezechiel 16 transmite preocuparea lui Dumnezeu pentru poporul Său. El descrie națiunea lui Israel ca pe o nou-născută abandonată, lăsată într-un câmp să moară. Dumnezeu o ia acasă, o curăță și, când aceasta ajunge la maturitate, se căsătorește cu ea. Este o imagine impresionantă a unei căsnicii puțin probabile.

2. Ce ne învață despre intențiile lui Dumnezeu cu privire la noi detaliile din Ezechiel 16:4-14 legate de înnobilarea acestei mirese?

Ezechiel 16:4-14

⁴ La naștere, în ziua când te-ai născut, buricul nu ți s-a tăiat, n-ai fost scăldată în apă ca să fii curățată, nici n-ai fost frecată cu sare și nici n-ai fost înfășată în scutece.

⁵ Ochiul nimănui nu s-a îndurat de tine ca să-ți facă măcar unul din aceste lucruri, din milă pentru tine, ci ai fost aruncată pe câmp, așa de scârbă le era de tine, în ziua nașterii tale.

⁶ Atunci Eu am trecut pe lângă tine, te-am văzut tăvălită în sângele tău și am zis: „Trăiește chiar și în sângele tău!” Da, ți-am zis: „Trăiește chiar și în sângele tău!”

⁷ Te-am înmulțit cu zecile de mii, ca iarba de pe câmp. Și ai crescut, te-ai făcut mare, ai ajuns de o frumusețe desăvârșită; ți s-au rotunjit țâțele, ți-a crescut părul. Dar erai tot goală, goală de tot.

⁸ Când am trecut Eu pe lângă tine, M-am uitat la tine și iată că îți venise vremea, vremea dragostelor. Atunci am întins peste tine poala hainei Mele, ți-am acoperit goliciunea, ți-am jurat credință, am făcut legământ cu tine, zice Domnul Dumnezeu, și ai fost a Mea!

⁹ Te-am scăldat în apă, te-am spălat de sângele de pe tine și te-am uns cu untdelemn.

¹⁰ Ți-am dat haine cusute cu fir și o încălțăminte de piele de vițel de mare, te-am încins cu in subțire și te-am îmbrăcat în mătase.

¹¹ Te-am împodobit cu scule scumpe, ți-am pus brățări la mână și o salbă la gât;

¹² ți-am pus o verigă în nas, cercei în urechi și o cunună minunată pe cap.

¹³ Astfel, ai fost împodobită cu aur și cu argint și ai fost îmbrăcată cu in subțire, cu mătase și cusături cu fir. Ai mâncat floarea făinii, miere și untdelemn. Erai de o frumusețe desăvârșită, ba ajunsesesi chiar împărăteasă.

¹⁴ Ți s-a dus vestea printre neamuri pentru frumusețea ta; căci era desăvârșită de tot, datorită strălucirii cu care te împodobisem, zice Domnul Dumnezeu.

Dumnezeu i-a spus națiunii lui Israel că, atâta timp cât s-a aflat în grija Lui, s-a făcut „de o frumusețe desăvârșită” (Ezechiel 16:13). Când a găsit-o Dumnezeu la început, nimănui nu i se părea frumoasă; era o copilă abandonată, dată la o parte în speranța că va muri. Dar, pe măsură ce Dumnezeu Și-a revărsat atenția asupra ei, a devenit din ce în ce mai frumoasă, până când toată lumea vorbea despre ea. Acest lucru a fost valabil mai ales în primele zile ale regilor evrei, în timpul lui David și Solomon. Împărăteasa din Seba a întreprins chiar o călătorie specială pentru a vedea cu ochii ei splendoarea lui Israel.

Doar că frumusețea națiunii lui Israel era în întregime darul lui Dumnezeu. Ea era frumoasă – subiect de discuție printre popoare – tocmai pentru că era mireasa Lui. Citește **Ezechiel 16:14**.

Ezechiel 16:14

¹⁴ Ți s-a dus vestea printre neamuri pentru frumusețea ta; căci era desăvârșită de tot, datorită strălucirii cu care te împodobisem, zice Domnul Dumnezeu.

Iată o temă des întâlnită în Biblie: mireasa lui Dumnezeu este frumoasă nu datorită a ceva ce a făcut ea, ci pentru că Dumnezeu Și-a revărsat bunăvoința asupra ei și a făcut-o așa. În mod asemănător, noi credincioșii suntem frumoși în ochii Cerului nu datorită a ceva ce am făcut pentru a câștiga acest lucru, ci datorită bunăvoinței lui Dumnezeu, a mântuirii pe care El ne-a oferit-o. Suntem frumoși pentru că suntem acoperiți de neprihănirea Lui (2 Corinteni 5:21).

Totul a fost însă bine până când: „Te-ai încrezut în frumusețea ta și ai curvit la adăpostul numelui tău celui mare; ți-ai revărsat curviile înaintea tuturor trecătorilor și te-ai dat lor” (Ezechiel 16:15). Am fost creați pentru a reflecta bunătatea și gloria lui Dumnezeu. Atunci când

ființele create de Dumnezeu presupun că frumusețea lor le aparține, respectiva frumusețe își pierde valoarea și urmează necazuri.

Care sunt pericolele când ne încredem în „frumusețea” noastră, crezând că există ceva în noi care să ne confere merite în fața lui Dumnezeu sau să ne facă demni de iubirea Sa? Cum ne putem feri de mândria spirituală?

Martți, 15 aprilie

Soția infidelă a lui Osea

Ceea ce a cerut Dumnezeu din partea profetului Osea poate fi una dintre cele mai ciudate însărcinări încredințate vreodată unuia dintre slujitorii Săi: să se căsătorească – cu bună știință – cu o prostituată. Dar Dumnezeu îl folosea pe Osea pentru a ne ajuta să înțelegem, din perspectiva Lui, durerea produsă de păcatul și răzvrătirea oamenilor. Dumnezeu Își alesese cu dragoste o soție, pe Israel, care L-a înșelat în mod repetat, iar El, în mod uimitor, a luat-o înapoi și a repus-o în drepturi.

3. Compară Osea 1:2; 3:1; Apocalipsa 17:1,2 și 18:1-4. Ce este adulterul menționat aici? Ce lecții poate învăța biserica creștină din istoria lui Osea? Prin ce anume a repetat biserica păcatele Vechiului Testament?

Osea 1:2

² Întâia dată când a vorbit Domnul către Osea, Domnul a zis lui Osea: „Du-te și ia-ți o nevestă curvă și copii din curvie; căci țara a săvârșit o mare curvie, părăsind pe Domnul!”

Osea 3:1

¹ „Domnul mi-a zis: „Du-te iarăși și iubește o femeie iubită de un ibovnic și preacurvă; iubește-o cum iubește Domnul pe copiii lui Israel, care se îndreaptă spre alți dumnezei și care iubesc turtele de stafide!”

Apocalipsa 17:1,2

¹ Apoi, unul din cei șapte îngeri care țineau cele șapte potire a venit de a vorbit cu mine și mi-a zis: „Vino să-ți arăt judecata curvei celei mari, care șade pe ape mari.

² Cu ea au curvit împărații pământului; și locuitorii pământului s-au îmbătat de vinul curvei ei!”

Apocalipsa 18:1-4

¹ După aceea, am văzut coborându-se din cer un alt înger, care avea o mare putere; și pământul s-a luminat de slava lui.

- ² El a strigat cu glas tare și a zis: „A căzut, a căzut Babilonul cel mare! A ajuns un locaș al dracilor, o închisoare a oricărui duh necurat, o închisoare a oricărei păsări necurate și urâte;
- ³ pentru că toate neamurile au băut din vinul mâniei curviei ei, și împărații pământului au curvit cu ea, și negustorii pământului s-au îmbogățit prin risipa desfătărilor ei.”
- ⁴ Apoi am auzit din cer un alt glas, care zicea: „Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei și să nu fiți loviți cu urgiile ei!

Biblia arată că greșelile poporului Israel din Vechiul Testament aveau să fie repetate în mare parte de biserica lui Hristos din Noul Testament. Poporul legământului lui Dumnezeu s-a rătăcit teribil înainte de exil, aducând practicile idolatre ale națiunilor vecine în rândul națiunii legământului divin. Poporul lui Dumnezeu s-a îndepărtat de relația sa cu El pentru a găsi „soluții” la problemele pe care considera că le are.

Cuvintele alese de Dumnezeu arată clar că El încearcă să ne arate nu doar ce am făcut greșit, ci și cum Se simte El în urma acțiunilor noastre. Cei care au fost trădați de soț sau de soție pot înțelege oarecum sentimentele devastatoare pe care infidelitatea noastră față de Hristos le-ar putea stârni în curțile cerești. Poate cea mai uimitoare parte a istoriei lui Osea este cât de departe a mers profetul în eforturile lui de a-și răscumpăra soția rătăcitoare.

Când vedem apelul final adresat omenirii, care cheamă poporul lui Dumnezeu să iasă din Babilon, este demn de remarcat faptul că El Își cheamă *propriul popor*, nu străinii. Își cunoaște poporul îndeaproape. Îl iubește. Și, în timp ce lumea se îndreaptă spre cel mai cumplit ceas, El încă oferă prețul de răscumpărare pe care l-a plătit pentru a ne aduce înapoi cu propriul Său sânge. Jertfa Domnului Hristos, mai mult decât orice altceva, ar trebui să ne arate cât de mult Își dorește Domnul să Își salveze poporul rătăcit.

Care sunt modalitățile actuale prin care vreo biserică, inclusiv a noastră, poate cocheta cu adulterul spiritual?

Miercuri, 16 aprilie

Isaac și Rebeca

Când a ajuns bătrân și, fără îndoială, se gândea la promisiunile pe care i le făcuse Dumnezeu cu privire la urmașii săi (vezi Geneza 15:5),

Avraam i-a încredințat o misiune solemnă celui mai în vârstă și mai de încredere slujitor al său.

4. Din Geneza 24:1-4, de ce era atât de important pentru Avraam ca fiul său să nu se căsătorească cu una „dintre fetele canaaniților” (Geneza 24:3)?

Geneza 24:1-4

¹ Avraam era bătrân, înaintat în vârstă; și Domnul binecuvântase pe Avraam în orice lucru.

² Avraam a zis celui mai bătrân rob din casa lui, care era îngrijitorul tuturor averilor lui: „Pune-ți, te rog, mâna sub coapsa mea;

³ și te voi pune să juri pe Domnul, Dumnezeul cerului și Dumnezeul pământului că nu vei lua fiului meu o nevestă dintre fetele canaaniților, în mijlocul cărora locuiesc,

⁴ ci te vei duce în țara și la rudele mele să ieși nevestă fiului meu, Isaac.”

Oricât de exclusivist ar putea părea sfatul lui, la Avraam problema era de natură spirituală, nu etnică; era de natură teologică, nu națională. Avraam cunoștea foarte bine degenerarea morală din cadrul practicilor religioase canaanite, precum și închinarea canaaniților la dumnezei falși, și știa cât de ușor ar fi putut fiul lui să cadă în aceste practici, dacă s-ar fi căsătorit cu cineva din rândul canaanitelor. Categorie, o mare parte din istoria Israelului antic, și chiar a bisericii creștine de-a lungul secolelor, a fost una în care poporul lui Dumnezeu – care ar fi trebuit să dea mărturie în fața lumii – este de fapt înglodat în lume și în învățăturile și credințele ei religioase false. Poate că cel mai bun exemplu al acestei triste realități este introducerea duminicii, ziua păgână a soarelui, în locul Sabatului biblic din ziua a șaptea – o realitate care va juca un rol important în zilele finale.

5. Ce lecții putem extrage despre Hristos și biserica Lui din detaliile regăsite în Geneza 24:57-67? Ce avem de învățat, de exemplu, despre starea noastră căzută din faptul că Rebeca era o rudă îndepărtată a lui Isaac ce locuia în altă țară?

Geneza 24:57-67

⁵⁷ Atunci ei au răspuns: „Să chemăm pe fată și s-o întrebăm.”

⁵⁸ Au chemat, dar, pe Rebeca și i-au zis: „Vrei să te duci cu omul acesta?” „Da, vreau”, a răspuns ea.

⁵⁹ Și au lăsat pe sora lor, Rebeca, să plece cu doica ei, cu robul lui Avraam și cu oamenii lui.

- ⁶⁰ Au binecuvântat pe Rebeca și i-au zis: „O, sora noastră, să ajungi mama a mii de zeci de mii, și sămânța ta să stăpânească cetățile vrăjmașilor săi!”
- ⁶¹ Rebeca s-a sculat, împreună cu slujnicele ei, au încălecat pe cămile și au urmat pe omul acela. Robul a luat pe Rebeca și a plecat.
- ⁶² Isaac se întorsese de la fântâna „Lahai-Roi”, căci locuia în țara de miazăzi.
- ⁶³ Într-o seară, când Isaac ieșise să cugete în taină pe câmp, a ridicat ochii și s-a uitat; și iată că veneau niște cămile.
- ⁶⁴ Rebeca a ridicat și ea ochii, a văzut pe Isaac și s-a dat jos de pe cămilă.
- ⁶⁵ Și a zis robului: „Cine este omul acesta care vine înaintea noastră pe câmp?” Robul a răspuns: „Este stăpânul meu!” Atunci ea și-a luat marama și s-a acoperit.
- ⁶⁶ Robul a istorisit lui Isaac toate lucrurile pe care le făcuse.
- ⁶⁷ Isaac a dus pe Rebeca în cortul mamei sale, Sara; a luat pe Rebeca, ea a fost nevasta lui, și el a iubit-o. Astfel a fost mângâiat Isaac pentru pierderea mamei sale.

Suntem, fără îndoială, înrudiți cu Creatorul nostru, pentru că am fost creați inițial după chipul Său. Am fost separați de El din cauza păcatului și suntem considerați în continuare totuși mireasa potrivită pentru El, deși, prin alegerile noastre, putem crea multe probleme în „căsnicia” cu El.

Da, Dumnezeu ne iubește pe noi, mireasa Lui, mai mult decât Îl iubim noi pe El. Ce alegeri putem face zilnic, care ne pot întări dragostea față de Dumnezeu?

Joi, 17 aprilie

Prostituata este judecată

- 6. În Apocalipsa 19:1-9 se sărbătorească două lucruri în același timp: sfârșitul femeii desfrânate și căsătoria dintre Hristos și mireasa Lui. Cum este posibil ca ambele evenimente să fie de fapt demonstrații ale caracterului drept și iubitor al lui Dumnezeu?**

Apocalipsa 19:1-9

¹ După aceea, am auzit în cer ca un glas puternic de gloată multă care zicea: „Aleluia! A Domnului, Dumnezeului nostru, este mântuirea, slava, cinstea și puterea!”

² Pentru că judecățile Lui sunt adevărate și drepte. El a judecat pe curva cea mare, care strica pământul cu curvia ei, și a răzbunat sângele robilor Săi din mâna ei.”

³ Și au zis a doua oară: „Aleluia!... Fumul ei se ridică în sus în vecii vecilor!”

⁴ Și cei douăzeci și patru de bătrâni, și cele patru făpturi vii s-au aruncat la pământ și s-au închinat lui Dumnezeu, care ședea pe scaunul de domnie. Și au zis: „Amin! Aleluia!”

⁵ Și, din scaunul de domnie a ieșit un glas care zicea: „Lăudați pe Dumnezeul nostru, toți robii Lui, voi care vă temeți de El, mici și mari!”

⁶ Și am auzit, ca un glas de gloată multă, ca vuietul unor ape multe, ca bubuitul unor tunete puternice, care zicea: „Aleluia! Domnul Dumnezeul nostru cel atotputernic a început să împărățească.

⁷ Să ne bucurăm, să ne înveselim și să-I dăm slavă! Căci a venit nunta Mielului; soția Lui s-a pregătit

⁸ și i s-a dat să se îmbrace cu în subțire, strălucitor și curat.” (Inul subțire sunt faptele neprihănite ale sfinților.)

⁹ Apoi mi-a zis: „Scrie: Ferice de cei chemați la ospățul nunții Mielului!” Apoi mi-a zis: „Acestea sunt adevăratele cuvinte ale lui Dumnezeu!”

Infidelitatea se plătește cu multă durere. Consecințele afectează viața copiilor și a altor persoane. Chiar și cei mai răbdători dintre soții înșelați pot descoperi în cele din urmă că există un punct de unde nu mai există cale de întoarcere, dincolo de care căsnicia nu mai poate fi salvată. Când lumea noastră ajunge într-un punct în care inimile s-au împietrit suficient de mult încât să nu mai existe pocăință, nu mai are niciun sens continuarea istoriei și a durerii fără margini din cauza păcatului. Chiar dacă suferă după cei pierduți, cei care au suferit în această eră a păcatului acestui pământ pot sărbători că, în sfârșit, totul s-a terminat – și că lumea este restaurată conform planului inițial al lui Dumnezeu. De data aceasta *nu* va mai exista o lepădare de Dumnezeu, pentru că am învățat, pe pielea noastră, că Dumnezeu a avut dreptate cu privire la distrugerea care rezultă din separarea de El.

7. Cum înțelegi imaginea căsătoriei din Apocalipsa 21:1-4 și de ce este încărcată de speranță și perspectivă? Care este certitudinea ta?

Apocalipsa 21:1-4

¹ Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou; pentru că cerul dintâi și pământul dintâi pieriseră, și marea nu mai era.

² Și eu am văzut coborându-se din cer, de la Dumnezeu, cetatea sfântă, Noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei.

³ Și am auzit un glas tare care ieșea din scaunul de domnie și zicea: „Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei, și ei vor fi poporul Lui, și Dumnezeu însuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor.

⁴ El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut.”

„Căsătoria, o unire pe viață, este un simbol al unirii dintre Hristos și biserica Sa. Atitudinea pe care o manifestă Hristos față de biserică este atitudinea pe care soțul și soția trebuie să o manifeste unul față de altul” (Ellen G. White, *Mărturii pentru biserică*, vol. 7, p. 46). Domnul Hristos a suferit inimaginabil de mult atunci când omenirea L-a respins și le-a oferit altor dumnezei afecțiunea care I se cuvine Lui. Cu toate acestea, chiar și atunci, El S-a dat pe Sine pentru noi, a plătit cu prețul vieții Lui infidelitățile și adulterele noastre, astfel încât, dacă ne pocăim și renunțăm la ele, să avem perspectiva vieții veșnice.

8. Ce ni se spune în 1 Petru 1:18,19 și ne clădește certitudinea sfârșitului descris în Apocalipsa 21:1-4?

1 Petru 1:18,19

¹⁸ căci știți că nu cu lucruri pieritoare, cu argint sau cu aur, ați fost răscumpărați din felul deșert de viațuire pe care-l moșteniserăți de la părinții voștri,

¹⁹ ci cu sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană.

Apocalipsa 21:1-4

¹ Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou; pentru că cerul dintâi și pământul dintâi pieriseră, și marea nu mai era.

² Și eu am văzut coborându-se din cer, de la Dumnezeu, cetatea sfântă, Noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei.

³ Și am auzit un glas tare care ieșea din scaunul de domnie și zicea: „Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei, și ei vor fi poporul Lui, și Dumnezeu însuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor.

⁴ El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut.”

Un gând de încheiere

Suplimentar: Ioan 2:1-11; Matei 22:1-14; 2 Corinteni 11:1-5 și Matei 25:1-13

După ce ți-ai dat seama cât de multe informații sunt disponibile în resursa Bibliei pentru a aprofunda cunoștințele despre profeție, poți fi tentat să le aplici în exces. De-a lungul secolelor, unii creștini au pus accent pe simbolismul și imaginile găsite în relatările biblice până în punctul în care au început practic să trateze narațiunea istorică drept un mit. Deși aproape peste tot în Scriptură se găsesc diferite niveluri de aprofundare a sensurilor, trebuie să ne amintim întotdeauna că Dumnezeu are modul Lui de a lua evenimente reale, cu oameni reali, și a le folosi pentru a ne învăța lucruri despre interacțiunile Sale viitoare cu biserica. Ospățul de nuntă din Cana, de exemplu, ne poate ajuta să înțelegem metafora căsătoriei folosită în profeție, dar nunta a fost un eveniment real. „Cuvintele lui Hristos au asigurat cele necesare pentru sărbătoare. Tot atât de îmbelșugat este și harul Său, care șterge nelegiuirile oamenilor și care înnoiește și susține sufletul” (Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii/Viața lui Iisus*, p. 149).

Zilnic: Apocalipsa 12 – 18; Ellen G. White, Faptele apostolilor, cap. 16

Ce loc este departe de fața șarpelui?

Cine a zis locuitorilor pământului să facă o icoană fiarei?

Cum este numit Templul care a fost văzut deschis în cer?

Cine este al optulea împărat?

Ce nu a adăugat ceremonia punerii mâinilor asupra lui Pavel și Barnaba?